

[Indenrigsministeren.]

Jeg tror, det ærede Medlem skulde lytte lidt til sine egne Meningsfæller i den københavnske Befolkning, saa vilde han utvivlsomt forstaa, at der paa disse Omraader foregaar Ting, som de føler Trykket af og Urimeligheden af i lige saa høj Grad som andre Partiers Vælgere.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) skal jeg kun sige et Par Ord. Jeg maa for saa vidt gentage det, jeg før sagde, at denne Lovgivning ikke — som det ærede Medlem mente — er at betragte som en Ambulancelovgivning, lige saa lidt som man kan kalde det en Ambulancelovgivning, naar man søger at skabe rationelle Retsregler for et bestemt Omraade inden for Samfundslivet. Men det ærede Medlem ved jo godt, at jeg ikke er uenig med ham angaaende Grundværdistigningernes Betydning i en stor By, deres Betydning for alt det, det ærede Medlem kalder Grundspekulation, jeg ved meget vel, hvilken Grundværdistigning der er foregaaet i København og Omegn paa Grund af Elektrificeringen, ogsaa hvad der foregaar her fra København til Køge paa Grund af Køge Landevej. I hvert Fald synes jeg, det ærede Medlem skulde glæde sig med mig over, at vi allerede er naaet saa vidt, at vi har en ikke ubetydelig Grundværdistigningslovgivning her i Landet, der bevirker, at store Dele af, hvad denne Køge Landevej og hvad Elektrificeringen har ført med sig af Bekostning, føres tilbage til Samfundet gennem Grundværdistigningsafgiften. Det ærede Medlem vil sikkert tillade mig, at jeg i Dag — som hver Gang i disse Aar, naar jeg har talt om disse Ting — minder ham om, at hvis han havde faaet Lov at raade, da dette Lovforslag om den nye Grundværdistigningsafgift i 1933 var til Behandling her i Tinget, saa havde det ikke være Lov i Dag, saa var disse Grundværdistigninger i dette Øjeblik sket, uden at Samfundet havde kunnet lægge Haand paa nogen Del af dem. (*Gregersen*: Vi stemte for Loven). — Den daarlige Samvittighed lyser jo ud af det ærede Medlem Hr. Gregersens Ansigt. Det ærede Medlem ved meget godt, at hvis vi havde vedtaget de Ændringsforslag, det ærede Medlem dengang stillede, var Loven ikke blevet gennemført i det andet høje Ting. (*Grejersen*: Ja, men nu er det jo erobret!). Nu vil det ærede Medlem til at tale om noget andet. Men lad os holde os til dette, at hvis det ærede Medlems Ændringsforslag i Folketinget var blevet vedtaget dengang, saa havde der ikke været gennemført nogen Lov om Grundværdistigningsafgiften her i Landet.

— Er der mere? Det ærede Medlem ved ogsaa, at i de Lovforslag, der i dette Øjeblik foreligger til Behandling i Landstinget, er der Bestemmelser, der forøger Grundværdibeskatningen her i København og i Københavns Omegn, og som netop vil faa stor Betydning i den kommende Tid for de Omraader, det ærede Medlem her tænker paa. Derfor synes jeg, det ærede Medlem skulde være glad for det, der her er sket, være glad for, at Regeringen i en forleden Dag udsendt Offentliggørelse har sagt, at denne Grundskyldslovgivning skal videre udbygges — og en saadan videre Udbyggelse forberedes nu —, og derefter stemme for dette Lovforslag, som han tidligere har sagt han vilde; i hvert Fald kan de andre Argumenter, han har fremført, ikke være nogen Grund til ikke at stemme for det.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) vil jeg gerne sige, at han maa have misforstaaet disse Ændringsforslag. Det ærede Medlem gaar ud fra, at force majeure-Regelens Indførelse begrænsede de paagældende Byggeforetagenders Ansvar. Det er en Misforstaaelse. I Øjeblikket kan de paagældende Byggeforetagender gennem deres Kontrakter frigøre sig for ethvert Ansvar. I det oprindelige Lovforslag var der givet Bestemmelser om, at de ikke skulde kunne frigøre sig for dette Ansvar; saa føjes der til ved Ændringsforslaget, at de, naar force majeure foreligger, kan frigøre sig, naar de meddeler det. Jeg tror, at det ærede Medlem ikke i og for sig er uenig med mig om, at hvis f. Eks. Arbejdsstandsninger, Lockout eller Strejke, gør det umuligt at faa Ejendommen færdig, eller lad mig sige, at der har været Frost hele Vinteren, foreligger der saadanne Forhold, at de paagældende Byggeforetagender eller de, der staar bag ved dem, ikke selv er Skyld deri. Paa samme Maade med Hensyn til Spørgsmaalet om Fremleje. Det ærede Medlem har faaet det Indtryk, at Lovforslaget begrænser Retten til Fremleje. Det er urigtigt, det stik modsatte er Tilfældet. Retten til Fremleje bliver bestaaende i akkurat samme Udstrækning, som den findes i Dag i Lovgivningen, men den udvides tillige, for saa vidt som man siger, at med Hensyn til visse Mennesker, nemlig nære Slægtninge, skal Grundejeren ikke kunne nægte Tilladelse til Fremleje. Det er det, Grundejeren kan i Dag. Det, der foregaar, er altsaa en Udvidelse af Fremlejereffen.

At der skulde være noget galt i at skabe en autoriseret Mæglervirksomhed, der hindrer Misbrug paa dette Omraade, og at det ærede Medlems overordentlig outrerede Fri-